

5x

NITE

Paweł Jarodzki
Piotr Kmita
Jerzy Koszałka
Antoni Wajda
Krzysztof Wałaszek

**Moja sztuka nie jest nikomu do niczego potrzebna, w związku z tym mogę robić to co mi się
podoba**

Wystawa zbiorcza „Moja sztuka nie jest nikomu do niczego potrzebna,
w związku z tym mogę robić to co mi się podoba” 20.05 - 10.06.2017

kurator wystawy:
Ida Smakosz-Hankiewicz

opracowanie graficzne, skład komputerowy, druk:
www.MIKA-Studio.com

Sponsor:

Patron medialny:

„Moja sztuka nie jest nikomu do niczego potrzebna w związku z tym mogę robić to co mi się podoba”

Tytuł roboczy, będący cytatem słów Pawła Jarodzkiego, jest prowokacyjnym hasłem przewodnim wystawy przewrotnie organizowanej w prywatnej, komercyjnej galerii nastawionej na sprzedaż sztuki.

Wśród odwiedzających galerię nadal często pokutuje przekonanie, że sztuka ma się podobać w sensie czysto estetycznym. Tymczasem sztuka nie musi się podobać, ale na pewno wzbudza emocje, zwraca uwagę, ironizuje, a nawet denerwuje, czasem mocno rozśmiesza. Wtedy możemy znaleźć w niej coś więcej dla siebie i zacząć potrzebować kontaktu z nią na wielu płaszczyznach - poprzez oglądanie wystaw, chodzenie do galerii i muzeów, rozmowę z artystami, czy w końcu kolekcjonowanie sztuki. Sztuka staje się produktem, a taka sytuacja już od dawna skłaniała artystów do polemik, ironicznych reakcji, gier z odbiorcą i tematem rynku sztuki.

Zapraszam artystów wrocławskich dwóch pokoleń, których znakami rozpoznawczymi są żart i ironia, którzy w swojej twórczości podejmują kwestie komercji i zależności rządzących rynkiem sztuki.

Czy możliwy jest dialog z odbiorcą i czy artystę odbiorca obchodzi?

Czy da się przełamać wśród niektórych klientów i osób odwiedzających galerię, zwłaszcza w czasie Nocy Muzeów, pewien schemat myślowy, który utożsamia sztukę z dekoracją?

Czy uda się ośmielić publiczność i pokazać, że w gruncie rzeczy sztuka współczesna jest bardzo blisko rzeczywistości i że można, a nawet warto dać się zaskoczyć i poruszyć, a może również wzruszyć.

Ida Smakosz-Hankiewicz

Czy sztuka jest tylko komentarzem do rzeczywistości, czy ma pewną moc sprawczą i może zmieniać rzeczywistość?

Paweł Jarodzki: Sztuka nie jest w stanie niczego zmienić, ale należy głęboko wierzyć, że może zmienić wszystko. I właśnie ten dualizm, utopijność i donkiszoteria są najpiękniejsze.

Jerzy Kosałka: Jedno nie wyklucza drugiego, bo sztuka jako komentarz, ma moc sprawczą w rozwoju duchowym człowieka, który następnie zmienia rzeczywistość.

Krzysztof Wałaszek: Sztuka to ważna część kultury i w tym szerszym kontekście może zmieniać rzeczywistość.

Antoni Wajda: Użycie słowa "tylko" w tym pytaniu jest niefortunne. Każdy twór ludzki jest komentarzem w ujęciu widza, bo ten widz myśli: "co artysta chciał powiedzieć", ewentualnie jest wysmakowany i docenia, że artysta chwilowo był nie-świadomy. Ale co to jest nie-świadomość? Czy istnieje? Nasza podświadomość generuje komentarze również chyba, że mamy do czynienia z osobnikiem bezmyślnym kompletnie. Może właśnie tacy mogą zmieniać rzeczywistość. Problemem jest to, że nie ma już sztuki w ujęciu tradycyjnym. Bo nie ma artysty. To znaczy jest wszędzie. Jak czytam wiadomości to widzę, że dziennikarze też są artystami. Wierzą oni w sztukę informacji naiwnie ją deformując.

Piotr Kmita: 1. nie, 2. tak

Czy podczas aktu twórczego jest miejsce na myślenie o odbiorcy?

P.J: Jest.

J.K: Niewątpliwie.

K.W: Przepuszczalnie można myśleć o odbiorcy ale nigdy nie jest to pierwsza myśl.

A.W: Sztuka która jest onanizmem, wywodzi się z zachwyty sobą. Sztuka która jest buntem staje się zawsze polityką. Najlepszym rozwiązaniem w procesie tworzenia jest posiadanie odbiorcy fantomowego.

P.K: tak.

Czy zawsze artysta może robić to co mu się podoba? Czy jest coś co wpływa na Pana niezależność jako artysty?

P.J: Są ludzie, którzy robią rzeczy, które im się nie podobają, ale ci ludzie są głęboko nieszczęśliwi.

J.K: Ogranicza mnie tylko mój wewnętrzny kodeks.

K.W: Wolność wyboru. Nie jest to łatwe, ale działa.

A.W: A Breivik nie jest performerem? Chyba nie, bo nie studiował sztuki. Granice naprawdę się rozplývają i potrzebna by tu była definicja sztuki.

Żona wpływa na nie zależność - nie mogę wychodzić z domu. (Śmiech)

Gdybym zarabiał dużo na sztuce był bym kimś innym. (Marks)

P.K: 1. nie, 2. tak

Czy sztuka powinna się podobać, czy może odbiorca zawsze powinien w niej szukać czegoś więcej niż tylko wartości estetycznych?

P.J: Sama estetyzacja kojarzy mi się z ozdabianiem czegoś. A sztuka z definicji niczemu nie służy. Jeżeli obraz ma tylko poprawiać estetykę wnętrza, to dalej oczywiście jest obrazem, ale ze sztuką to nie ma nic wspólnego.

J.K: Nie interesuje mnie sztuka która tylko dekoruje świat, dla mnie sztuka to przekaz i to najlepiej w formie pytania, a konkretnej tezy.

K.W: Sztuka pełni różne funkcje, próbowałem to kiedyś połączyć , wynik - dekoracja zaangażowana.

A.W: Gdyby odbiorca znalazł to „coś więcej” na pewno by mu się spodobało.

P.K: 1. nie 2. nie

Jaką rolę w Pana sztuce odgrywa estetyka?

P.J: W potocznym rozumieniu estetyka to chyba coś ładnego. A mnie w sztuce chodzi o piękno. I to piękno porażające.

J.K: Estetyka? - Moja sztuka jej unika.

K.W: Ogromną – jestem esteta („Esteta w lesie”1991)

A.W: Rozmawiamy o estetyce jako o świadomości formy? W takim wypadku estetyka ma dla mnie wielkie znaczenie. Ja po prostu lubię tworzyć bo wiąże się to z poszukianiem estetyki również.

P.K: Estetyka w rozumieniu spójności wizualnej jest niezbędnym narzędziem do należytego przekazania treści w możliwie najbardziej adekwatnej i komunikatywnej formie.

Czy humor i ironia jest dla artysty bronią czy terapią?

P.J: Świat jako taki jest ironiczny.

J.K: Przede wszystkim autoterapią.

K.W: Jednym i drugim.

A.W: To nie ma dla mnie znaczenia. Broń może być terapią, terapia może stać się bronią. Żartujemy sobie by pokazać światu sposób na ominięcie problemów.

P.K: A > B

W sztuce chodzi o wzruszenie czy poruszenie?

P.J: Sztuka powinna wprawiać w osłupienie. Ale nie zawsze się to udaje, niestety.

J.K: W sztuce chodzi o wzruszenie przez poruszenie.

K.W: Ja nadal się wzruszam.

A.W: Wzruszenie i poruszenie to miej więcej to samo, chociaż poruszenie nie zawsze jest wzruszające.

P.K: A < B

Najwięksi światowi kolekcjonerzy zbierali sztukę z różnych pobudek, dla prestiżu, inwestycji, nieśmiertelności a w końcu dla własnej przyjemności. Niektóre dzieła sztuki stają się obiektem porządania. Czy artysta potrzebuje takich odbiorców, by potwierdzić że to co robi jest potrzebne?

P.J: Artysta potrzebuje odbiorców, bo bez nich nie istnieje.

J.K: Wybujałe ego każdego artysty potrzebuje sławy i pieniędzy, więc media i kolekcjonerzy są mile widziani w każdej pracowni.

K.W: To wzajemne pożądanie. Sam jestem kolekcjonerem i uwielbiam oglądać prace innych artystów.

A.W: Jeżeli mówimy o “światowych kolekcjonerach” - tych związanych z rozwojem mieszczaństwa i kapitalizmu - to sztuka była cenna, jeśli cenne było jej posiadanie. Cenny może być również “bunt”, jeżeli jest zrozumiały. Oczywiście przyjemność może przynosić również estetyka i historia, czyli aura dzieła sztuki. Współcześnie w miastach mają miejsca procesy, które (być może) najlepiej ocenić kiedyś z perspektywy czasowego dystansu. Na przykład “likwidowanie nierówności” i sponsorowanie sztuki z publicznych pieniędzy doprowadziło do upowszechnienia i usługowości sztuki względem kuratorów, co wpływa negatywnie na wyjątkowość sztuki jako zjawiska. Tak więc kochajmy “światowych kolekcjonerów”.

P.K: nie

Wrocław, 12.05.2017

Paweł Jarodźki

Mnie w sztuce chodzi o piękno. I to piękno porażające.

Jerzy Kosalka

W sztuce chodzi o wzruszenie przez poruszenie.

Krzysztof Wałaszek

Sztuka pełni różne funkcje, próbowałem to kiedyś połączyć, wynik - dekoracja zaangażowana.

Antoni Wajda

Sztuka która jest onanizmem, wywodzi się z zachwyty sobą.

Piotr Kmita

Estetyka w rozumieniu spójności wizualnej jest niezbędnym narzędziem do należytego przekazania treści w możliwie najbardziej adekwatnej i komunikatywnej formie

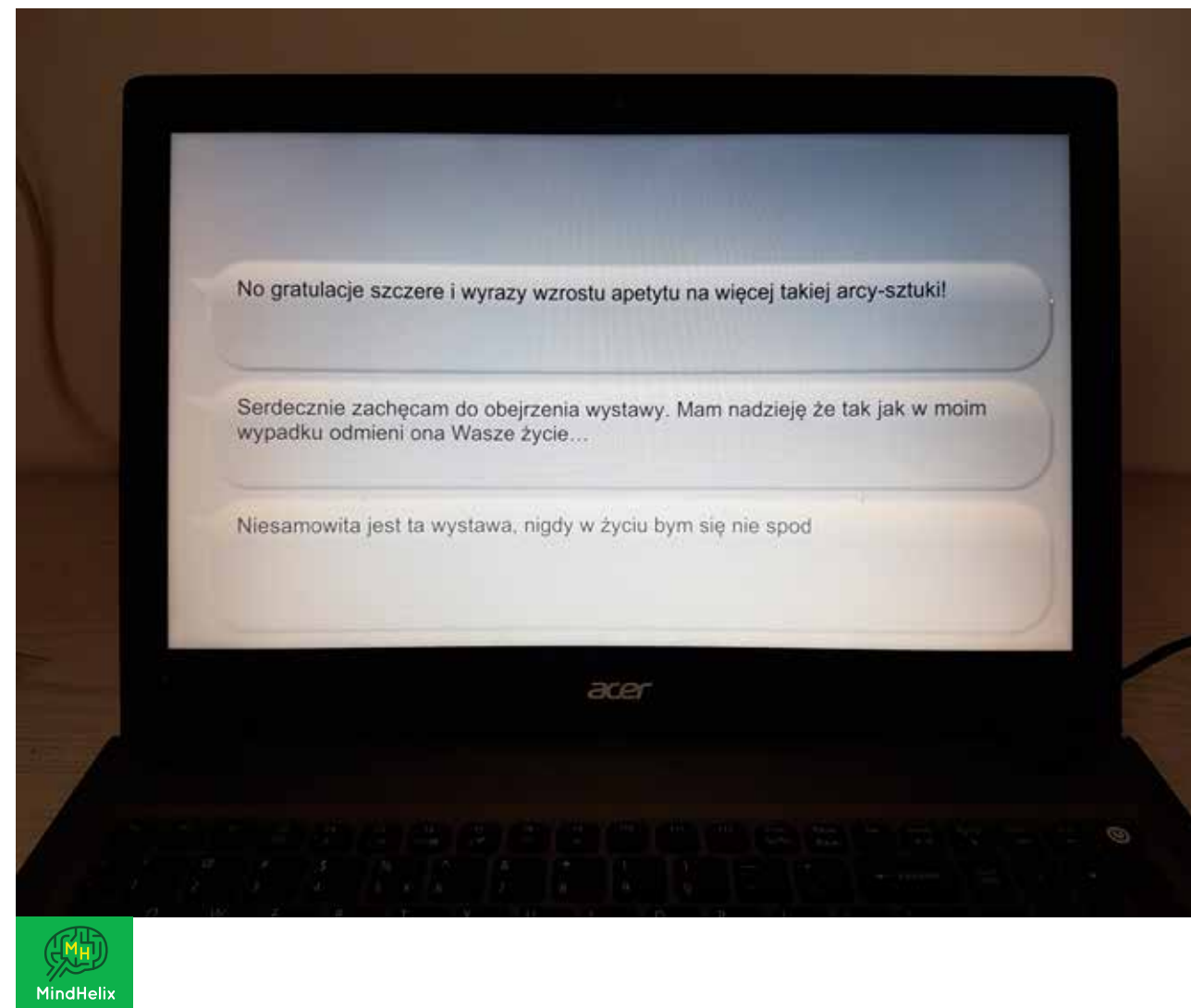

Paweł Jarodzki

Urodził się w 1958 roku we Wrocławiu. Obecnie jako profesor prowadzi pracownię multimedialną na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Jest też kuratorem w BWA Awangarda we Wrocławiu. W latach 1979-84 studiował na Wydziale Malarstwa, Rzeźby i Grafiki w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, dyplom uzyskał w 1984 roku w pracowni malarstwa doc. Konrada Jarodzkiego i doc. Leszka Kaćmy. Jest członkiem słynnej grupy artystycznej LuXus. W 2014 roku nakładem wydawnictwa Korporacja Ha!art ukazała się jego książka pod tytułem „Kompletna historia wszechświata ze szczególnym uwzględnieniem Polski”. Malarz, grafik, rysownik, autor komiksów, zajmuje się też poezją i sztuką wideo.

Ż 11/3 (52), 90 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 11/2 (51), 90 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 1/1 (1), 80 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 1/2 (2), 80 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 10/1 (45), 60 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 10/3 (47), 55 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 10/4 (48), 55 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 10/5 (49), 55 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/5 (15), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/6 (16), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/1 (17), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/2 (18), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/3 (19), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/4 (20), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/5 (21), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 4/6 (22), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/4 (14), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/3 (13), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/6 (28), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/5 (27), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/4 (26), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/3 (25), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/2 (24), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 5/1 (23), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/1 (5), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/2 (6), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/3 (7), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/4 (8), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/5 (9), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 2/6 (10), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/1 (11), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 3/2 (12), 50 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 5/3 (23), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 1/1 (1), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 1/3 (3), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 4/5 (20), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 4/4 (19), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 5/2 (22), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 1/5 (5), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 3/2 (12), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 3/3 (13), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 8/1 (37), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 8/3 (39), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 8/2 (38), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 9/1 (41), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 8/4 (40), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 9/3 (43), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 9/2 (42), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 10/2 (46), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 9/4 (44), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 7/1 (33), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 7/2 (34), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 7/3 (35), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 7/4 (36), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 6/4 (32), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 6/3 (31), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 6/2 (30), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 6/1 (29), 75 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 3/4 (14), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 2/5 (10), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 2/3 (8), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 5/4 (24), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 5/5 (25), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 2/2 (7), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 4/3 (18), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 1/2 (2), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 4/2 (17), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 1/3 (3), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 Ż 1/4 (4), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 5/1 (21), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 3/5 (15), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 4/1 (16), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 3/1 (11), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 2/4 (9), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 2/1 (6), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015
 P 1/4 (4), 70 x 20 cm, akryl na płótnie, 2015

Komentarze
instalacja interaktywna, 2017

Zajefajna wystawa!

No gratulacje szczerze i wyrazy wzrostu apetytu na więcej takiej a

BRAWO! BRAWO! BRAWO! Potrzykroć BRAWO!

Gratulacje :) autograf proszę :)

Piotr Kmita

Artysta urodzony w 1981 w Kłodzku. W roku 2006 ukończył Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Laureat nagród i wyróżnień: II nagroda w konkursie „Wild thing” (Studio BWA, Wrocław, 2006 r.), nagroda Gazety Wyborczej „Warto” w 2012 roku, wyróżnienie i medal ASP Wrocław za najlepszy dyplom Wydziału Grafiki w 2006 roku, wyróżnienie w Międzynarodowym Konkursie Malarskim „Modessę” w 2013 roku. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Aktualnie pracuje na wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w wielu wystawach w Polsce i za granicą. Jego prace znajdują się w kolekcji Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych a także w kolekcjach prywatnych.

Instalacja polska – mała, ale ruchoma
obiekt, 2006

Instalacja wodno-elektryczna
obiekt, 1993

Cud przemiany
obiekt, 2004

Fontanna
obiekt, 1997

Polska żółć
obiekt, 2007

Jerzy Kosalka

Artysta multimedialny, urodzony w 1955 roku w Będzinie. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, w pracowni Malarstwa i Rysunku Zbigniewa Karpińskiego, gdzie był zatrudniony przez kilka lat jako asystent. Dyplom z malarstwa uzyskał w 1981 roku. Jest współzałożycielem legendarnej grupy LuXus. Jego pierwsza indywidualna wystawa pod tytułem *Skromnie bez luksusu* odbyła się w 1995 roku. W 1997 powstał dokument TVP pod tytułem *Kosalka – Naród*. Artysta przed laty zaanektował logo Coca-Coli, czyniąc z charakterystycznego dla tej korporacji liternictwa swój podpis CosalCa. Jego twórczość charakteryzuje ironiczne poczucie humoru, swoje dzieła tworzy używając różnych technologii oraz mediów. Uprawia także performance.

POST – RZEŻBA
makieta pomnika, 59 x 18 x 13 cm, porcelit szklwiony, 2016

POST – DIZAJN
lampa na biurko, 71,5 x 20 x 20 cm, porcelit szklwiony, 2016

POST - KAMUFLAŻ
instalacja

Krzysztof Wałaszek

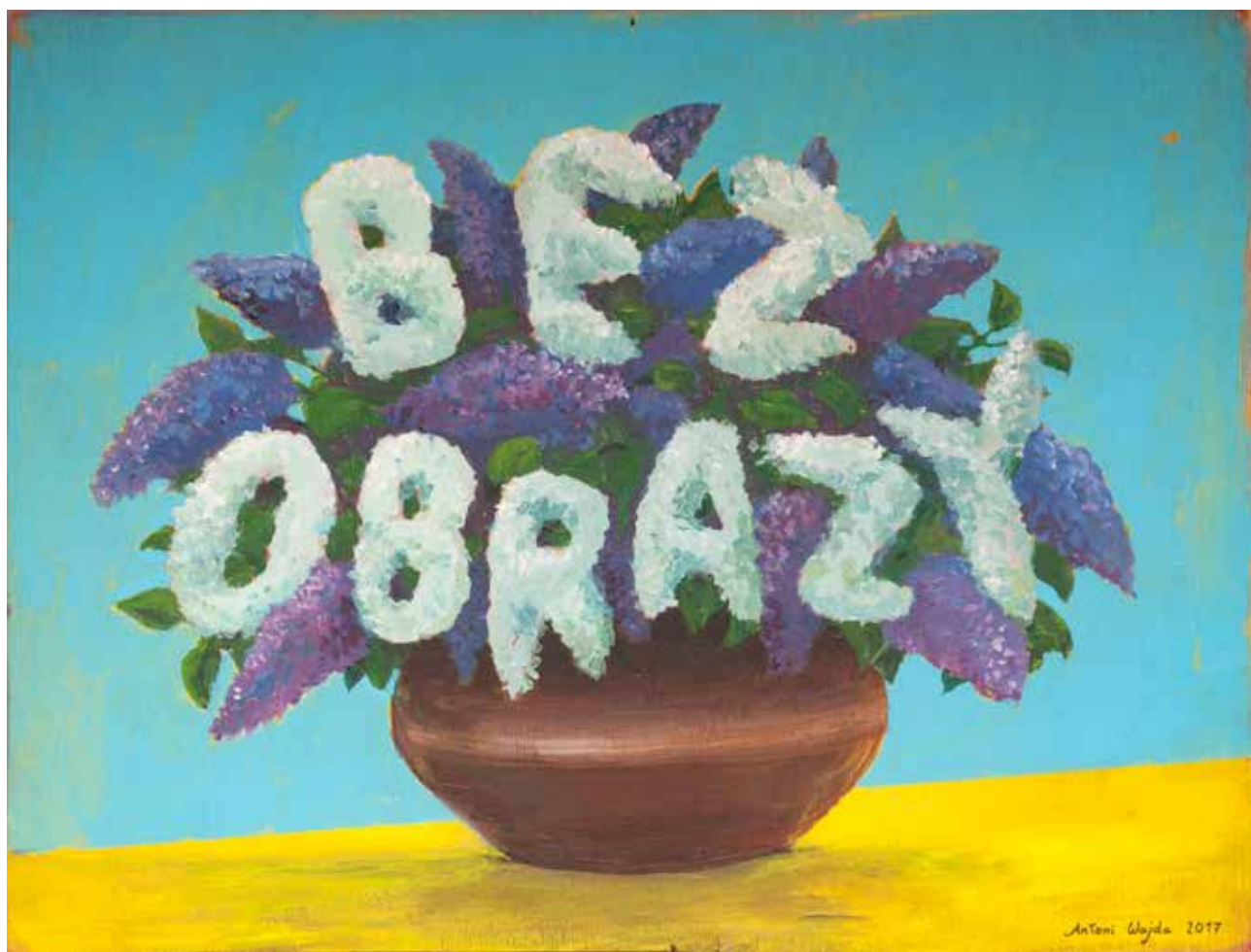
Urodzony w 1960 roku Tarnowie. W latach 1984-1989 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych we Wrocławiu na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w pracowni prof. Stanisława Kortyki. Od roku 1989 jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Akademii Sztuk Pięknych im E.Gepperta we Wrocławiu, gdzie prowadzi pracownię rysunku dla studentów stacjonarnych i podyplomowych oraz pracownię malarstwa dla studentów zaocznych. Posługuje się różnymi technikami, od malarstwa, poprzez ceramikę, aż do obiektów przestrzennych. W jego pracach ważną rolę odgrywa tekst. W swojej twórczości podejmuje tematykę współczesnej komercjalizacji życia społecznego oraz splotenia czy wyczerpania takich pojęć jak wiara, patriotyzm, czy rodzina. Brał udział w wielu wystawach w Polsce i za granicą. Jego prace znajdują się w kolekcji Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych a także w kolekcjach prywatnych.

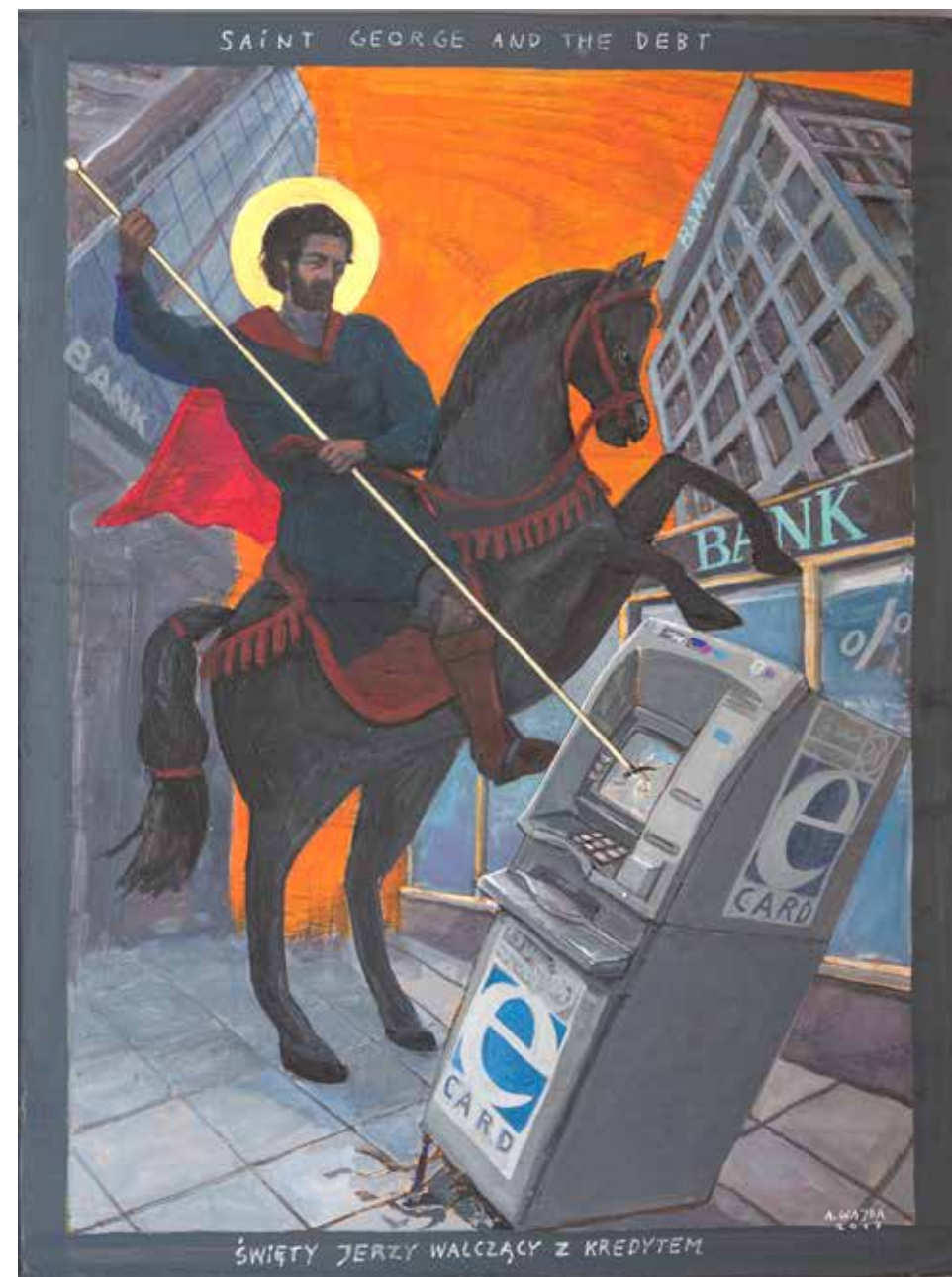
Żyd z monetą
20,5 x 26 cm, wydruk na drewnie/akryl/1 grosz, 2017

Papierosy
wydruk na płótnie, 2017

Bez obrazu
30 x 40 cm, akryl na drewnie, 2017

Święty Georg
29 x 39 cm, akryl na drewnie, 2017

Wrocław. Nie lękamy się marzeń
20 x 30 cm, szablon/akryl na drewnie, 2017

Antoni Wajda

Syn Andrzeja Wajdy. Urodził się w 1976 roku we Wrocławiu. Jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Artysta wywodzący się ze sceny alternatywnej, którego twórczość zalicza się do działań trash art'owych. Znany z kęśliwych karykatur i serii kiczowatych futerkowych kolaży, prześmiewczo komentujących mentalne matryce współczesności. W swoim chuligańskim debiucie prozatorskim „Banbury. Zdarzenia na brygu” przewrotnie opisał życie Polaków wyjeżdżających za pracą na „Wyspy”. Twórca ilustracji do bajki „Nochal Czarodziej” napisanej przez Agnieszkę Wolny-Hamkało, komiksu „Cukierkowe konie” własnego autorstwa, oraz ilustracji do kalendarza na rok 2015, 2016 i 2017 wydanych przez Fundację Na Rzecz Kultury i Edukacji im. Tymoteusza Karpowicza. Autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych oraz uczestnik licznych wystaw zbiorowych.

POTRZEBNA

Moja sztuka nie jest nikomu do niczego potrzebna, w związku z tym mogę robić to co mi się podoba

g a l e r i a
arttrakt